

Anecdolari

Els Hostals

Foto. Agustí

Vista del carrer Església durant l'asfaltat de l'any 85, amb l'Hostal, actualment enderrocat, al fons

A començaments del passat mes d'octubre morí Mossèn Jordi Sales i Masferrer (e.p.d.), sacerdot durant molts anys de l'Església de Sant Sadurn de la Roca i incansable investigador de la nostra història. Des d'aquestes ratlles li volem fer un sincer i petit homenatge, tot transcrivint el capítol que dedicà als hostals de la Roca, en el llibre La Roca del Vallès (monografia històrica). Escrivia Mossèn Sales:

" Essent com era La Roca, lloc de pas, és natural que hi hagués estada avient per hostatjar els caminants.

Carreras i Candi en cita dos: un situat a La Sagrera, barri edificat prop les parets de l'antic cementiri o sagrera, que estava adossat com se sap a l'església parroquial. Era propietari de dit hostal, el Senyor del Castell. El mateix que l'altre que estava situat a

capdevall del Carrer Major, en l'actual casa ocupada per la Família Massó (Can Planas).

Un document del 1496 parla de l'hostal d'En Ramon Marquet, propietat de D. Martí de Torrelles. L'altre hosteler per l'any 1496, es deia Pere Tort.

El llibre dels obrers parla de passar la bacina «per

los ostals».

Una partida de defunció de l'any 1647, especifica que «morí de un tir de predrenyal. Li tiraren davant lo Hostal den Torrens. Carreras i Candi el situa a l'actual Ajuntament. El nom de Torrens sembla indicar més aviat l'antiga Casa Torrents, situada a l'actual «Can Roc» i «Can Ridameya». Sembla també més enraonat que els dos hostals es trobessin situats estratègicament a les dues entrades de la vila, ja venint de Barcelona, o bé venint de Mataró.

Com a nota curiosa, consta que un dels hostalers En Josep Monsó, era Mestre espaser. Tant ell com la seva vídua, al morir el 19 de desembre del 1726, «son cadaver fonch transportat en Barcelona ... en la Cathedral de Barcelona». Segurament per raó de l'organització

gremial a que perteneixien.

Corroboro i confirma aquest fet l'haver trobat casualment a les golfes de «Can Planas» una daga, amb una beina bellament decorada i que actualment figura entre els donatius efectuats per tal d'enriquir el precari museu parroquial.

S'ha de reconèixer que el Senyoriu de La Roca afavoria la vida de la població. Mercats i Hostals eren una font d'ingressos. Les persones principals que alguna vegada es veien precisades a deturar-se a La Roca, motivaren la creació de tallers d'artesanía per tal de cobrir tals necessitats, oferint a l'ensens la possibilitat d'adquirir articles a preus més assequibles que a la ciutat. El temps però, passa inexorablement i amb la di de la dinastia dels Torrelles i la ruïna del Castell es va donar un cop mortal a la vida del poble.

Però com en el cas del Mercat, aquí també intervé la política local. Carreras i Candi apunta sobre les enveges despertades en els veïns: Cardedeu i Granollers, a causa d'aquesta preponderància que anava adquirint La Roca a l'ombra del Castell. se sap que aquesta guerra sorda acabà amb una guerra declarada, i l'Ajuntament de Cardedeu determinà recórrer al Rei Joan II logrant que la carretera fod desviada, fent-la passa per Granollers, vers Cardedeu segons el recorregut actual".

Cèsar Alcalá

Secció Heràldica

AGUILERA: Llinatge castellà. Originariament del Rei Ramiro I, amb solar a les muntanyes de Transmiera (Santander). Van probar noblesa diferents vegades. Escut: En camp d'or, una àliga de sable coronada del mateix.

ARDENA: Llinatge antiquíssim català. Originari de la vila d'Illas, Comtat del Roselló. Escut: En or un lleó rampant d'azur armat, lampasat i coronat de gules.

AIMERIC: Llinatge català. També Aymerico Aimerich. Escut: Quartelat en aspa, 1r: el 1r i 4t amb les barres d'Aragó, el 2n i 3r de plata amb una àliga de sable, coronat d'or i lampasada i armada de gules i el 2n: En azur quatre pals d'or. En azur un sol de plata. En azur quatre pals de plata. En plata un drac de sinople, de set testes coronades d'or. En plata un arbre de sinople i un sanglar de sable, empinat al tronc. Bordura jaquelada d'oro i plata.

ABARCA: Llinatge aragonès. Escut: En gules dues abarques d'or aparellades. En plata dues abarques de sable, montades de dos corones de gules, tallat de gules amb cavaller armat sobre un cavall blanc atropellant als serraïms. Bordura amb les cadenes de Navarra.

Font: Nobiliario Español de Atienza